

Ten den

Wabi Ryvola

Ten den až vyjdu z basy ven
slunci tvář pohladím
a ptákům v lese hlasy všem
do rag-time vyladím
a rosu z trávy budu pít
a s kytka si hrát
přestanu brečet hrát a klít
a budu klidnějc spát
Ten den je hrozně vzdálenej
jak koráb v moři hvězd
jak písek prašnejch cest
jak brány bílejch měst
Až za mnou hlučně zapadne
vod brány těžká mříž
z prsou mi kámen upadne
poběžím k lidem blíž
najdu si zemi polední
vítr ten cestu zná
ta cesta bude poslední
a duši vyrovná

A až mi bachař pokyne
ne že bych vo to stál
zamávám taky proč ne
a cestou puđu dál
zmizí mi věčný prokletí
nikdo mě nezpráská
pták smutku k nebi uletí
déšť tvář mi polaská